

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010268
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213010268.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libant, JUDr. Petr Kaňa, v trestnej veci obžalovanej F.. Bc. U. Z., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa, podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej F.. Bc. U. Z. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 24. 03. 2014, sp. zn. 3T/53/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. septembra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej F.. Bc. U. Z., narodenej XX. XX. XXXX z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bola obžalovaná F.. Bc. U. Z. (ďalej len obžalovaná) uznaná vinnou z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

ako riaditeľka Y. v A., po tom, čo bola na Y. X. doručená dňa 27. 01. 2011 žiadosť Krajského riaditeľstva PZ Nitra z 18. 01. 2011 o zabezpečenie absolventa školy, vedeného v evidencii uchádzačov o zamestnanie, na účely vykonávania absolventskej praxe podľa § 51 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov, ktorou tento orgán žiadal o zabezpečenie 7 uchádzačov na výkon absolventskej praxe na Okresnom dopravnom inšpektoráte, Oddelení dokladov a odbore kriminálnej polície na Okresnom riaditeľstve PZ v A., v rámci posudzovania tejto žiadosti, v ktorom procese si vyhradila právo rozhodovať, ktorým zamestnávateľom a aký počet uchádzačov bude pridelený, v rozpore s ustanoveniami § 60 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ a § 61 odsek 1 písmeno c/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších zmien, dňa 23. Februára 2011 v Komárne v čase okolo 13.00 hod. v budove Okresného riaditeľstva Policajného zboru v A. na X. ulici č. X v kancelárii okresného riaditeľa, s riaditeľom OR PZ A. kpt. L. O. a riaditeľom Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ A. pplk. F.. J. I. preberala obsah podanej žiadosti a v rámci rokovania spomenula, že jej brat J. F. je riešený za dopravný priestupok v priestupkovom konaní, ktoré bude odstúpené z ODI Q. na H. A. a chcela by vedieť, aká sankcia mu hrozí, pri vysvetlení spôsobu ukladania sankcií pplk. F.. I. tohto prerušila s tým, že výška pokuty ju nezaujímá, ale nechce, aby jej bratovi bol zobratý vodičský preukaz, následne sa dňa 28. Februára 2011 v čase okolo 11.15 hod. vo svojej kancelárii na Y. stretla s npor. F.. F. Z. - referentkou H. riaditeľstva PZ A., poverenou realizáciou predmetnej žiadosti KR PZ Z., ktorej uviedla, že absolventov polícií v A. neposkytne, kým sa nevyrieši jej osobný problém spočívajúci v tom, že jej brat je priestupkovo riešený a hrozí mu odobratie vodičského preukazu, pričom ona je ochotná zaplatiť akúkoľvek pokutu za priestupok, len nech mu nezoberú vodičský preukaz a že toto už navrhla aj okresnému riaditeľovi O. a riaditeľovi dopravy I., ale pán O. asi nevie, ako veci chodia. Ďalej povedala, že absolventov nie je povinná prideliť, pretože polícia dovedy ani jedného uchádzača prideleného na absolventskú prax neprijala do pracovného pomeru ako náhle sa problém s bratovým vodičským preukazom vyrieši, dodá OR PZ v A. všetkých požadovaných absolventov. K vyhovneniu tejto jej požiadavke zo strany zodpovedných pracovníkov OR PZ A. nedošlo, Úrad práce, sociálnych vecí a

rodiny v Komárne prípisom zo dňa 04. 05. 2011 vyrozumel Krajské riaditeľstvo PZ Z., že ich žiadosť nebolo možné vybaviť do 3 mesiacov od podania, preto sa považuje za bezpredmetnú.

Za to jej súd I. stupňa podľa § 326 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (chyba § 52 ods.1 Tr. zák.) uložil peňažný trest vo výmere 1000 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanej aj trest zákazu činnosti vykonávať vedúcu funkciu v štátnej správe v trvaní 2 rokov.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním smerujúcim proti výroku o vine a treste a proti konaniu, ktoré mu predchádzalo, napadla obžalovaná. V jeho písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu poukazovala na ust. § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. Uvádzala, že úradný záznam vypracovaný príslušníkmi PZ pred začatím trestného stíhania nie je dôkazným prostriedkom použiteľným v trestnom stíhaní, a to ani ako listinný dôkaz. Jej odsúdenie je založené na úradnom zázname, ktorý svedkyňa Mgr. Z. čítala pri výsluchu, čo považuje za podstatnú chybu konania. Vytýkala súdu I. stupňa, že sa nevysporiadala so zásadnými rozpormi medzi výpoveďami jej a uvedenej svedkyne. Uviedla, že je neprípustné, aby sa rozhodnutie o vine a treste opieralo o domnienky a subjektívne pocity ľudí. Ďalej poukazovala na negatívny vzťah medzi ňou a uvedenou svedkyňou, ktorý má vyplývať z určitého konfliktu medzi ňou a druhom svedkyne. Vytýkala súdu I. stupňa, že nebral do úvahy správu ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny o tom, že bolo postupované v zmysle právnych predpisov. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohla odvolateľka podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu pri zachovaní zásad kontradiktórneho procesu tak, že boli objasnené všetky skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie z hľadiska potrieb súdu na rozhodnutie o podanej obžalobe. Skutkové závery uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku tak vychádzajú z výsledkov úplného a zákonného dokazovania a boli zistené v rozsahu predpokladanom v § 2 ods. 10 Tr. por.

Súd prvého stupňa sa pri vykonávaní dôkazov nedopustil žiadnych takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a odvolací súd ani nezistil žiadne dôvody, ktoré by bolo možné považovať za dôvody podľa § 371 Tr. por.

Súd prvého stupňa v obsiahlom odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na obsah dôkazov, ktoré vo veci vykonal a na právne úvahy, ktorými sa pri ich hodnotení riadil a na právne závery, ku ktorým dospel, a to pri dodržaní zásad pre hodnotenie dôkazov tak, ako tieto vyplývajú z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. vrátane obhajoby obžalovanej. Pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku (až na výhradu uvedenú ďalej) zodpovedá kritériám ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. odvolací súd naň v podrobnostiach len odkazuje a v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej nepovažoval za dôvodné. Právne úvahy súdu prvého stupňa v tomto smere uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku sú výsledkom logického postupu pri hodnotení dôkazov a spoľahlivo preukazujú účasť obžalovaných na spáchaní žalovaného skutku.

Odvolacie námietky obžalovanej vo vzťahu k správnosti a zákonnosti dôkazu - výsluchu svedkyne Mgr. Z. nemožno považovať za dôvodné. Pokiaľ aj svedkyňa počas výsluchu v prípravnom konaní dňa 20.02.2013 čítala úradné záznamy tak z ničoho nevyplýva, že by táto okolnosť mala vplyv na hodnovernosť jej osoby alebo na pravdivosť jej výpovede. Už tento výsluch bol vykonaný kontradiktórne keď sa ho zúčastnil P. J. L., advokátky koncipient obhajcu P. F. F., ktorý po výsluchu voči nemu nevzniesol žiadne námietky. Posudzujúc preto tento dôkaz podľa zápisnice o výsluchu tak sa jedná o dôkaz získaný v súlade so zákonom. Okrem toho je nutné poukázať, že medzi svedkyňou a obžalovanou bola už v prípravnom konaní vykonaná aj konfrontácia.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaná žalovaným činom naplnila všetky zákonné znaky žalovaného prečinu, ktorého závažnosť je vyššia ako nepatrná (§ 10 ods. 2 Tr. zák.).

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste zistil, že druh a výmeru uloženého peňažného trestu v žiadnom prípade nie je možné považovať za trest neprimerane prísny (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.), skôr za trest neprimerane mierny. Tento nedostatok však odvolací súd nemohol napraviť vzhľadom na prekážku vyplývajúcu zo zásady zákazu zmeny k horšiemu („reformatio in peius“), pretože odvolanie v neprospech obžalovanej prokurátor nepodal. Vychádzajúc z tejto situácie preto odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu vo výroku o treste, a to ani vzhľadom na chýbajúce ustanovenie § 57 ods. 1 Tr. zák., čo považuje len za formálnu chybu.

Za správny odvolací súd považuje aj uložený trest zákazu činnosti (jeho odôvodnenie absentuje v napadnutom rozsudku) v primeranej lehote, pretože bola splnená zákonná podmienka vyžadovaná v § 61 ods. 2 Tr. zák., keď k spáchaniu trestnej činnosti obžalovanou došlo v priamej príčinnej súvislosti s výkonom vedúcej funkcie obžalovanej- riaditeľky úradu práce a účel trestu z hľadiska generálnej prevencie vyžaduje aj uloženie tohto druhu trestu.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v jej prospech, jej odvolanie ako ne dôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

(§ 185 ods. 2 Trestného poriadku)